FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 6 december 2001 [1]

1. Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan av den 22 januari 2001, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 11 och 4.1 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler [2] och polyklorerade terfenyler (PCB och PCT) [3], genom att underlåta att upprätta de planer, utkast och förteckningar över utrustning som avses i de nämnda bestämmelserna i direktivet och senast den 16 september 1999 underrätta kommissionen om dessa planer, utkast och förteckningar.

2. Enligt artikel 1 i direktivet syftar detta "till en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kontrollerat bortskaffande av PCB, dekontaminering eller bortskaffande av utrustning som innehåller PCB och/eller bortskaffandet av använd PCB, med sikte på ett fullständigt sådant bortskaffande på grundval av bestämmelserna i detta direktiv".

3. I artikel 4.1 i direktivet stadgas att medlemsstaterna "[f]ör att uppfylla artikel 3 skall... se till att förteckningar upprättas över utrustning som innehåller mer än 5 dm^3 PCB och till kommissionen skicka en sammanfattning av dessa förteckningar senast tre år efter det att detta direktiv har antagits. Vad gäller elektriska kondensatorer skall gränsvärdet 5 dm^3 anses omfatta summan av de olika delar som ingår i en fullständig enhet".

4. I artikel 11 i direktivet föreskrivs följande:

"1. Inom tre år efter det att detta direktiv antagits skall medlemsstaterna utarbeta

— en plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller,

— ett utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken förteckning inte upprättas i enlighet med artikel 4.1 och som avses i artikel 6.3.

1 — Originalspråk: franska.

2 — Nedan kallade PCB.

3 — Nedan kallade PCT. EGT L 243, s. 31, nedan kallat direktivet.

2. Medlemsstaterna skall omgående underrätta kommissionen om dessa planer och utkast."

5. Kommissionen underrättade genom skrivelse av den 10 april 2000, i enlighet med artikel 226 EG, Republiken Italien om att medlemsstaten i fråga hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i direktivet genom att varken upprätta de planer, utkast och förteckningar över utrustning som avses i dessa bestämmelser eller underrätta kommissionen om dessa planer, utkast och förteckningar.

6. Kommissionen anmodade följaktligen den italienska regeringen att inkomma med yttrande inom två månader från erhållandet av den nämnda skrivelsen och påpekade att kommissionen skulle utfärda ett motiverat yttrande om inget yttrande inkom.

7. Kommissionen, som inte hade erhållit något svar på den nämnda skrivelsen, utfärdade ett motiverat yttrande genom skrivelse av den 3 augusti 2000. Denna skrivelse besvarades inte.

8. Kommissionen har genom sin talan hävdat att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i direktivet genom att underlåta att upprätta de planer, utkast och förteckningar över utrustning som avses i dessa bestämmelser och senast den 16 september 1999 underrätta kommissionen om dessa planer, utkast och förteckningar.

9. Den italienska regeringen har för det första anfört att direktivet införlivades genom lagdekret nr 209 av den 22 maj 1999.[4] Genom artikel 3 i det nämnda dekretet åläggs innehavare av utrustning som innehåller mer än 5 dm^3 PCB, inklusive elektriska kondensatorer, en skyldighet att inge en underrättelse vartannat år. Den första fristen i detta hänseende fastställdes till senast den 31 december 1999. Dessa underrättelser utgjorde grundvalen för att upprätta de förteckningar och det utkast som avses i artikel 4 i direktivet. Den italienska regeringen medger att underrättelseskyldigheten hittills inte har uppfyllts.

10. För det andra har regeringen i fråga anfört att förseningen i förhållande till de tidsfrister som fastställs i direktivet, för sådan underrättelse som avses i artikel 11 i direktivet, beror på svårigheten att upprätta en komplett förteckning över föreliggande PCB, i frånvaro av standardiserade metoder för att analytiskt fastställa huruvida PCB föreligger.

11. Den italienska regeringen har i detta hänseende anfört att de standardiserade metoderna för att genomföra analyser,

4 — GURI nr 151 av den 30 juni 1999, s. 23.

vilka är nödvändiga för att på ett enhetligt sätt fastställa huruvida det föreligger substanser som omfattas av den gemenskapsrättsliga definitionen av PCB i den mening som avses i artikel 2 i direktivet inte antogs förrän genom kommissionens beslut 2001/68/EG av den 16 januari 2001 om fastställande av två referensmetoder för mätning av PCB i enlighet med artikel 10 a i direktiv 96/59. [5]

12. Regeringen i fråga har tillagt att miljöministeriet i avvaktan på antagandet av beslut 2001/68 ändå har givit en organisation uppgiften att upprätta en förteckning över den utrustning som omfattas av underrättelseskyldigheten och den PCB som dessa innehåller. Följaktligen anser den att den inom mycket kort tid kommer att kunna följa bestämmelserna i artikel 4 i direktivet och önskar att kommissionen skall avstå från att föra talan.

13. Kommissionen har replikerat och å ena sidan understrukit att den italienska regeringen medger att den inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i direktivet.

14. Å andra sidan anser kommissionen att den italienska regeringen inte, för att motivera det påstådda fördragsbrottet, med framgång kan åberopa det förhållandet att det den 16 september 1999 ännu inte fanns någon referensmetod på europeisk nivå för att fastställa huruvida PCB föreligger. I detta hänseende har kommissionen noterat att mätningarna enligt artikel 10 a i direktivet innan kommissionen hade fastställt referensmetoder för mätning av halten av PCB i kontaminerat materiel skedde enligt de analysmetoder som tillämpades antingen på nationell nivå eller i Amerikas förenta stater. Följaktligen hindrade tack vare de existerande metoderna det förhållandet att det inte förelåg någon referensmetod på europeisk nivå aldrig medlemsstaterna från att upprätta den dokumentation som krävs enligt direktivet. Enligt kommissionen hade den italienska regeringen således kunnat göra detsamma.

15. Det bör noteras att den italienska regeringen medger att den inte har uppfyllt sin i artikel 11.1 i direktivet föreskrivna skyldighet att underrätta kommissionen om den förteckning över utrustning som avses i artikel 4.1 i direktivet samt om den plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller och om det utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken sådan förteckning som avses i artikel 11.1 i det nämnda direktivet inte upprättas.

16. Vad gäller frågan huruvida denna försening, såsom den italienska regeringen har hävdat, kan berättigas på grund av att det inte förelåg några standardiserade metoder för enhetligt genomförande av analyser, då dessa metoder först nyligen har antagits av

5 — EGT L 23, s. 31.

kommissionen, vill jag påpeka att de mätningar som utfördes innan referensmetoderna fastställdes enligt artikel 10 a i direktivet förblev giltiga.

17. Medlemsstaterna fick således enligt direktivet göra de analyser som var nödvändiga för genomförandet av de uppgifter de hade enligt direktivet utan att det var nödvändigt att vänta på att en europeisk bestämmelse skulle antas i frågan.

18. Den grund som den italienska regeringen har åberopat är således inte sådan att den kan undanta regeringen i fråga från sin skyldighet att upprätta de förteckningar över utrustning, de planer och de utkast som krävs enligt direktivet och att underrätta kommissionen om dessa. Det är således utrett att det fördragsbrott som kommissionen har påtalat föreligger.

Förslag till avgörande

19. Följaktligen föreslår jag att domstolen skall fastställa följande:

1) Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler genom att inte upprätta de förteckningar över utrustning, de planer och de utkast som avses i dessa bestämmelser och genom att inte senast den 16 september 1999 underrätta kommissionen om dessa dokument.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.